

Рафали из аутоматског оружја и снимци наоружаних банди у Хоргошу последња су опомена да се, макар ми на северу, налазимо усред узаврелог гrotла колумбизације.

Суботичани, мештани Хоргоша и других пограничних градова и насеља с правом од полиције очекују да делује превентивно, а не пост фестум, као до сада.

Снимци маскираних специјалаца окружених десетинама миграната који клече на рубу суботичке шуме, које смо гледали летос, праћени ужиреним саопштењима о убијенима и ухапшенима, не значе ништа, осим нешто мало лоше медијске рекламе, уколико неко, коначно, не почне мигрантско питање да решава системски и из корена.

Када банде преузму делове државне територије, несметано се наоружане крећу и обрачунавају на улицама, потпуно је неважно шверцују ли преко границе кокаин или људе, зову ли се Пабло Ескобар, Мухамед или Јован. Суштина проблема са аспекта

безбедности грађана остаје иста.

Хоћемо ли доживети да нас у шуми заустављају патроле Авганистанаца или Мариканаца, да нас легитимишу на својим пунктовима и враћају?

Немогуће је да грађани на улици могу да сазнају више о таксистима и криминалцима који учествују у овом послу, него полиција. Неко треба да објасни јавности и зашто је то тако.

Хоћемо ли доживети да нас у шуми заустављају патроле Авганистанаца или Мариканаца, да нас легитимишу на својим пунктовима и враћају?

То је још увек тешко замислити, таман онолико колико је пре десет година било тешко замислити пешадијски обрачун банди усред Хоргоша.

Због чега је то тако и да ли заиста погранични појас, уместо драгог излетишта, треба да постане колумбијска џунгла којом суверено господаре наоружане банде Авганистанаца и Мароканаца?

Примичу ли се то неки од таксиста (неким) цариницима на овдашњој патолошкој скали разумавања друштвених вредности и да ли је то примицање метастаза разумевања корупције и криминала као прихватљивог начина етаблирања у друштву? Добија ли симболичка Долина лопова своје нове станаре?

Овде се годинама зна да је транзит миграната уносан посао. То је на неки начин било “подношљиво”, све док нису почели физички напади на саме грађане и обрачуни банди наоружаних аутоматским оружјем.

Чак и када смо летос бројали мртве у суботичкој шуми, а ни јуче, нико од надлежних није ни помислио да се обрати јавности и објасни одакле свим тим Авганистанцима и

Мароканцима аутоматско наоружање и муниција, као и смелост да се, наоружани, крећу улицама.

Банде то нису чиниле јер су биле претерано забринуте да би неко могао да их заустави, разоружа, похапси и протера из земље.

Полиција би, коначно, морала да објасни шта тачно намерава да предузме како бисмо се вратили нормалном животу. У спротном, задржаће имиџ некога ко жмури над проблемом, а сумње да у редовима полиције постоје саучесници умножаваће се друштвом грометријском прогресијом.

Овде се годинама зна да је транзит миграната уносан посао. То је на неки начин било “подношљиво”, све док нису почели физички напади на саме грађане и обрачуни банди наоружаних аутоматским оружјем

Неко, на концу, мора да каже због чега није конкретно одговорено на прошлонедељне захтеве мештана Хоргоша који су тражили активно присуство полиције у селу, контролу таксиста, уклањање дивљих кампова у којима су живеле хиљаде миграната и гарантовање безбедности.

Мештанима Хоргоша није било тешко да предвиде или предосете да ће, кад-тад, на њиховим улицама ескалирати оно што сви тамо знају, осим, изгледа, полиције.

Уколико ми не верујете и нисте у прилици да одете у Хоргош, посетите макар неке од друштвених мрежа на којима се Хоргошани оглашавају, где су наведене информације достојне озбиљне полицијске провере.

Овде вреди поменути још једну важну чињеницу.

Хоргош као колумбијска џунгла

Пише: Бранко М. Жујовић
понедељак, 28 новембар 2022 19:24

Судећи према извештајима мађарских и европских медија, значајан број терориста одговорних за нападе у Мадриду, Вирцбургу, Паризу и другим градовима прошао је својевремено управо суботичком рутом, преко Хоргоша и Келебије: Абделхамид АбAUD, Абделмаџид Бушар, Ајуб ел Казани и остали.

Када наивно кажемо да желимо да будемо свет, испостави се да свет, на најнеочекиваније начине, у ствари, посети нас.

Хоргош је прексиноћ, у својој сразмери спрам града светлости, био Париз какав нам је изгледа намењен.

(zujovic.com)